

Cu fața spre răsărit în timpul sigilării

Sâmbătă, 15 septembrie 2007

Gili Cârstea

Există două moduri de a folosi Scriptura pentru înțelegerea realităților spirituale din marea controversă. Cel mai adesea studiem trecutul poporului lui Dumnezeu și învățăm din experiența lui tristă. Calea mai dificilă este să analizăm prezentul și să vedem dacă poporul lui Dumnezeu din trecut a mai fost confruntat cu o asemenea situație, cum a procedat și care a fost reacția lui Dumnezeu.

Astăzi poporul nostru împărtășește în mare măsură concepția despre îndreptățire a bisericilor protestante. Păzitorii duminicii – ziua soarelui – au reușit să influențeze în așa măsură teologia adventistă încât temelia credinței noastre, sanctuarul, este complet neglijată de cea mai mare parte a corpului pastoral. Biserica a îmbrățișat credința populară că tot ceea ce contează este să fii găsit ascuns sub mantia neprihănită a lui Hristos, și că singura schimbare reală va avea loc la înălțare, când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire. Poporul nostru nu știe nimic despre ziua ispășirii pentru cei vii, și prin urmare nu crede că este posibilă o eliberare completă de păcat înainte de revenirea Domnului Hristos. Practic am întors spatele sanctuarului și admirăm teologia închinătorilor la soare.

Ezechiel ne spune că așa ceva s-a mai întâmplat în istoria poporului ales, și ar fi înțelept din partea noastră să ne întrebăm care vor fi consecințele. Duhul Domnului l-a dus în viziune la Ierusalim, spre a-i arăta marile urâciuni care se săvârșesc acolo în numele credinței.

“Și m-a dus la intrarea porții Casei Domnului dinspre miazănoapte. Și iată că acolo stăteau niște femei, care plângeau pe Tamuz. Și El mi-a zis: ‘Vezi, fiul omului? Vei mai vedea și alte urâciuni mai mari decât acestea!’

Și m-a dus în curtea dinăuntru a Casei Domnului. Și iată că la ușa Templului Domnului, între pridvor și altar, erau aproape douăzeci și cinci de oameni, cu dosul întors spre Templul Domnului și cu fața spre răsărit; și se închinau înaintea soarelui, spre răsărit” (Eze 8:14-16).

Dacă ținem seama că această situație gravă este așezată în contextul sigilării din capitolul următor, nu putem evita concluzia simplă că Dumnezeu dorește să avertizeze generația sigilării despre marile pericole care o pândesc. Am întors și noi spatele

sanctuarului, ca să îmbrățișăm teologia neputincioasă a închinătorilor la soare. Teologi care nu au absolut nicio idee despre neprihănirea lui Hristos și legătura ei cu legea au devenit norma pentru școlile noastre de teologie. În timp ce adevărurile începătoare ale protestantismului sunt îmbrățișate cu mare entuziasm, lumina specială încredințată acestui popor este batjocorită deschis.

Când poporul lui Dumnezeu stă cu dosul întors spre Templul Domnului și cu fața către teologia închinătorilor la soare, este vremea să înțelegem că lucrarea descrisă în Ezechiel 9 este gata să se desfășoare, și că nu este nici nepotrivit și nici obraznic din partea noastră să suspinăm și să gemem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc în mijlocul Ierusalimului spiritual.